ఇచ్ఛాపురపు జగన్నాథరావు

సాయంత్రం ఐదుగంటల సమీపం. సెక్రటేరియట్ నుంచి క్రమక్రమంగా అందరూ యిళ్ళకు బయల్దేరుతూ లిఫ్టులకోసం తొందర పడుతున్నారు.

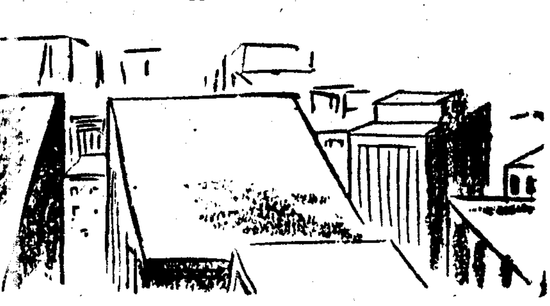

కొంతమంది టేబుల్స్ సర్దుతున్నారు. కొంతమంది యింకా ఆలస్యం చేస్తున్న స్నేహితుల్ని త్వరగా బయల్దేరమని హెచ్చరిస్తున్నారు. పని ముగియని ఆఫీసర్లూ వాళ్ళూ గుమాస్తాలవేపు యీర్ష్యగా చూస్తూ ఫైళ్ళు తెరుస్తున్నారు.

ఒక యువకుడు మట్టుకు ఇవేమీ చెయ్యడం లేదు.

పన్నెండవ అంతస్తు మెట్లమీద అలసిపోయినట్లు కొంచం సేపాగి, మళ్ళీ మీదకు వెళ్ళడానికి మెట్లెక్కడం ప్రారంభించాడు భారంగా. క్రమంగా అతను పధ్నాలుగో అంతస్తుకూడా ఎక్కి మీదకువెళ్ళిపోయాడు.

కొంచెం మాసిపోయిన రంగు పంట్లాం - చిరిగిన తెల్ల బుష్షర్టు-కొద్దిగా అరిగిన ఆకు చెప్పులూ, మెట్లెక్కిన అలసటతోటీ, కలకత్తా వేసవి కలిగించే చిరాకుతోనూ, చెరిగిపోయిన క్రాపుతోనూ అతను జీవితంమీద చాలా విరక్తి కలిగినవాడిలా కనుపిస్తున్నాడు.

భవనంమీదకు రాగానే ఒక గొప్పకార్యం సాధించినట్లు నిటారుగా నిలబడి చుట్టూ చూసేడు.

షుమారు కలకత్తాఅంతా తన పాదాల కింద కనుపిస్తోంది.

నెమ్మదిగా తూర్పువేపు అంచుదాకా నడిచి అక్కడున్న రెయిలింగ్ పట్టుకుని నిలబడ్డాడు.

రెండో, మూడో నిమిషాలు అలాగే నిలబడ్డాడు.

ఏదో చప్పుడైనట్లనిపించి వెనక్కి తిరిగాడతను.

అతనికి ఆరూ, ఏడూ అడుగుల వెనుక ఆమె నిలబడివుంది.

క్షణమాత్రం అతను గాభరాపడ్డాడు.

ఆమెకి పాతికేళ్ళకన్నాఉండవు. చక్కటి రూపం.

ఆమె అతనివేపే తేరిపార చూస్తూంది.

అతను కళ్ళు మళ్ళించుకునేసరికి రెండు నిమిషాలు గడిచిపోయాయి. మళ్ళీ ఇటు తిరిగి క్రింద బొమ్మల్లా కనుపిస్తున్న కార్లనీ, మనుషుల్నీ చూడటం సాగించేడతను.

"అక్కణ్ణించి గెంతుదామని చూస్తున్నారా ?" ఆమె కంఠస్వరంకూడా రూపుకి తగినట్లుగానేవుంది— తియ్యగా.

కొద్దిక్షణాల అనంతరంఅతను నెమ్మదిగా వెనక్కి తిరిగి "అవును...కొంచెం సేపట్లో ఆ పనే చేస్తాను. మీరు ఒక్క అడుగు ముందుకు వేశారా, ఆ పన్ని ఈ క్షణంలోనే చేస్తాను" అన్నాడు.

అతని చేతులు రెయిలింగ్‌మీద బిగుసుకున్నాయి.

"తప్పకుండా మీ యిష్టం వచ్చినట్లే చేయండి. కాని—ఒక్కమాట మట్టుకు చెప్పదల్చుకున్నాను" ఒక్కసారి ఆగి మళ్ళీ అన్నదామె—

"ఈ సెక్రటేరియట్ బిల్డింగ్ ఆత్మహత్యలకి ఎంత మంచిదని పేరుపడినా, మీరున్నవేపు గెంతితే ఏమీ లాభంలేదు. కావాలంటే కిందకి చూడండి. దిగువ అంతస్తులో బాల్కనీ ప్రొజెక్షన్ వుంది". అతను రెయిలింగ్ గట్టిగా పట్టుకుని కొంచెం ముందుకు వొంగిచూసి తనలో అనుకున్నాడు 'ఆమె చెప్పింది నిజమే!'

మళ్ళీ వెనక్కి వచ్చేసరికతనికి ఇంకొంచెం చెమటపట్టింది.

"ఉత్తరంవేపు వెళ్తే ఏ సందేహమూ లేకుండా ఆత్మహత్య చేసుకోవచ్చు. మీరున్న దగ్గరనుంచే ఉరకాలంటే ఎవరైనా మిమ్మల్ని గట్టిగా నెట్టాలి. నేనే ఆ సహాయం చేద్దునుగానీ-ఆ ప్రమాదం జరిగినప్పటినుంచీ నాకు ఈ తూర్పువేపు చాలా భయం పుట్టుకొస్తూంది" అన్నదామె వున్నచోటే నిలబడి.

అతను మళ్ళీ వెనక్కితిరిగి ఆమె ముఖంలోకి చూసేడు.

ఆమె చాలా సీరియస్‌గా కనిపించింది.

"ఏ ప్రమాదం ?" కొంచెం కుతూహలం చూపుతూ ప్రశ్నించేడతను.

"క్రిందటి మార్చిలో-నేనూ సరిగ్గా మీరు నిలబడ్డ దగ్గరనుంచే ఆత్మహత్య చేసుకుందామని ప్రయత్నించాను. ఓ పావుగంట ఆలోచించి మరీ ఉరికాను. కాని ఏం లాభం? ఆ క్రింద బాల్కనీలో దబ్బునపడ్డాను. అక్కడ నిద్రపోతున్న దర్వాను తన నిద్రను పాడుచేసినందుకు దెబ్బలాడేడు. ఒంటికి బాగా దెబ్బలు తగిలాయి. ఎముకలు విరగలేదనుకోండి. కానీ ఆపుకోలేనంత ఏడుపొచ్చేసింది.

చివరకి బ్లౌజులో పెట్టుకున్న పెన్నుకూడా విరిగిపోయింది! ఎలాగో ప్రాణాలతో బయట పడి ఇంకెప్పటిలా సెక్రటేరియట్ తూర్పు భాగంనుంచి ఉరికి ఆత్మహత్యచేసుకునేందుకు ప్రయత్నించకూడదని ఒట్టుపెట్టుకున్నాను"..

అప్పటిదాకా గడ్డకట్టుకుపోయిన అతని ముఖంలో చిన్నచిన్న నవ్వు ముందర మెరిసి-క్రమంగా పెద్దదై శబ్దంతో బయటకు వచ్చింది.

"చూడండి-ఈ కథలతో నా మనసు మారుద్దామని ప్రయత్నిస్తున్నారేమో ఏం లాభంలేదు! రెండూ కాళ్ళూ కిందని తన్ని పెట్టి గట్టిగా గెంతితే రోడ్డుమధ్యలో పడతాను. కొంచెం అదృష్టముంటే అప్పటి ఏ లారీ అయినా సిద్ధంగా వుంటుంది. మీరే ఉద్దేశంతో ప్రయత్నిస్తున్నారో నాకు తెలిందు. కానీ చాలా కృతజ్ఞుడిని. దయచేసి వెళ్ళిపొండి" అన్నాడతను.

"మీ కభ్యంతరం వుంటే వెళ్ళిపోతాను. కాని ఎవరైనా ఆత్మహత్య చేసకుంటుంటే చూడటం నాకు భలే సరదా! ఇక కొన్ని నిమిషాల్లో మీరెలాగూ ఉరుకుతారు కాబట్టి దయచేసి నన్ను వుండనివ్వండి. ప్లీజ్..."

అతను బాధగా, ఆశ్చర్యంగా ఆమెవంక చూసేడు.

"చూడండి. ఇదేమీ చూసే చలనచిత్రమూ కాదు, నవ్వుకునే వినోదమూ కాదు. నా భార్య నిన్న రాత్రి ఒక డ్రైవర్‌తో లేచిపోయింది! వారంరోజుల క్రిందట నన్ను ఉద్యోగం నుంచి డిస్మిస్ చేశారు!! ఎవరిదో పర్స్ కొట్టేశానని పొద్దుటి నుంచీ పోలీసులు నా కోసం వెదుకుతున్నారు !!!

"నేను పడని బాధలులేవు. నేను చెయ్యని పాపాలూలేవు.

"బ్రతికే ధైర్యం లేకపోయినా చచ్చేందుకు కావలసిన పిరికితనం నాలోవుంది. మీరేదో కట్టుకథ చెప్పి నా జీవితంలో మిగిలివున్న చివరి ఘడియలు పాడుచేయకండి. అస్తమిస్తున్న ఆ సూర్యుణ్ని చూస్తూ ఆయనతో పాటే నేనూ అస్తమిస్తాను. నన్ను ప్రశాంతంగా ఒదిలేసి మీరు వెళ్ళిపొండి" అన్నాడతను.

ఆ మాటల్లో-అతని కంఠం కొంచెం గాద్గదికమైనట్లు అనిపించింది.

ఆమె చిరునవ్వు నవ్వింది. "మీరు నా

తొలిమాట

ప్రముఖ కథా రచయిత శ్రీ ఇచ్ఛాపురపు జగన్నాథరావుగారి రచనలు ఇటీవల పత్రికలలో అంత తరచుగా వెలువడడంలేదు. లేదా అరుదుగా వెలువడుతున్నాయి. వారి రచన (ఇది ఎవరి కథ?) "జ్యోతి"లో మొదటిసారిగా ఈ సంచికలో ప్రచురిస్తున్నాము.

—సంపాదకులు, మే 1967

మాటలు నమ్మకపోవడంలో ఆశ్చర్యంలేదు. నన్ను ప్రేమించిన వాడిని నా చేతులతో నాశనం చేశాను! ఎన్నో అబద్ధాలాడుతూ, ఆత్మగౌరవం వదిలి నీచంగా శరీరం అమ్ముకున్నాను. మీలాగే, నేను పడని బాధా లేదు-చెయ్యని పాపమూ లేదు" అంది ఆమె బాధగా.

"మరైతే మీరు మళ్ళీ ఏదో విధంగా ఎందుకని చావలేదు ?"

"చెప్తాను. కాని, మీకభ్యంతరం లేకపోతే కొంచెం మీరిటు వచ్చి కూర్చోండి. నేనూ కూర్చుని చెప్తాను. కాళ్ళు పీకుతున్నాయి." అతనొక నిమిషం ఆలోచించి "ఆల్‌రైట్ ! కాని నన్నాపడానికి ఏవిధమైన ప్రయత్నమూ చెయ్యనని వాగ్దానం చెయ్యండి" అన్నాడు.

"తప్పకుండా ! మిమ్మల్ని చావకుండా ఆపుదామనే ఉద్దేశం నాకేకోశానా లేదు సరికదా, ఆ అంచుదాకా రాకుండా ఇంకేసహాయమైనా చేస్తాను. రండి, కూర్చోండి."

అతనామెకి రెండడుగుల దూరంవరకూ వచ్చి కూర్చున్నాడు.

ఆమెకూడా కూర్చుంది.

"మీరు చావడం ఎందుకు మానేశారో ఇప్పుడు చెప్పండి."

"చెప్తాను. మీకోసిగరెట్ కావాలా?" అడిగిందామె.

"మీరు ... సిగరెట్లు .... కాలుస్తారా ?"

ఆమె చేతిలో బ్యాగ్ తెరిచి సిగరెట్ ప్యాకెట్టూ అగ్గిపెట్టే తీసి యిచ్చింది సమాధానం చెప్పకుండా!

అతను సిగరెట్ వెలిగించాడు.

"ఆరోజు...నేనునిజంగా చచ్చిపోదామనే ప్రయత్నం చేశాను. కాని ఇంటికి వెళ్ళేసరికి అమ్మ నా దెబ్బలు చూసి ఎంతో దుఃఖించింది. ఏదో ప్రమాదంలో దెబ్బలు తగిలాయని చెప్పాను. ఆమె నిజమే అనుకుంది. ఆమె కార్చిన కన్నీటిలో నా అర్జనమీద వున్న ఆశ కన్న చాలా ఎక్కువ వుందని నాకు బోధపడింది. అదీకాక నాకు దేవుడిమీదా, కర్మమీదా నమ్మకం చాలా ఎక్కువ. నేను చేసిన పాపాలు సులభంగా చచ్చిపోతే పరిహారం కావని తెలుసుకున్నాను. అనుదినమూ ఈ నరకకూపంవంటి మహాపట్నంలో, నరకంలాంటి మా ఇంట్లో జీవిస్తూ బాధపడుతూ ఉంటే మాత్రమే ఇలాంటిపాపాలు పరిహారమౌతాయి. నా బట్టలూ, రంగూ చూసి మీరేమీ మోసపోకండి. ఏనాడో చేసిన పాపాలకి ముట్టిన ప్రతిఫలాల్లో చివరికి మిగిలినవి ఇవే. మీరు చాలా అదృష్టవంతులు. కనీసం ఈ జన్మలో ఇక మీకు బాధలుండవు."

అతను సిగరెట్ పొగ ఆకాశంలోకి నెమ్మదిగా వదలి "ఒకమాట చెప్పండి. మీరీ సమయంలో ఇక్కడికెందుకు వచ్చారు ?"

"మంచిప్రశ్న అడిగారు. ఏనాడూ నేను ఆత్మహత్య చేసుకోవాలని ప్రయత్నించానో ఆనాటినుంచీ మళ్ళీ నేనేవిధమయిన పాపకార్యాలూ చెయ్యలేదు. ఇవాళ మళ్ళీ డబ్బుకోసం పాత పద్ధతులు ప్రారంభించాలని మనస్సు పీకసాగింది. ఇక్కడకు వచ్చి కిందటిసారి జరిగినదంతా జ్ఞాపకం తెచ్చుకుంటే తప్ప నా మనస్సుకి శక్తి కలగదనిపించింది. అందుకని వచ్చాను".

అతను సిగరెట్ కాల్చడం పూర్తిచేసి, సిగరెట్ పీక కాలికింద నొక్కేసి ఏదో నిశ్చయానికి వచ్చినట్లు ఆమెవంక తిరిగాడు.

"మీరు చెప్పినదాంట్లో కొంత నిజం వుంది. చచ్చి సాధించేదేముంది ? మీరు రావడంవల్ల నా ప్లానంతా పాడైపోయింది. నాకు వెంటనే చావాలని లేదు". అన్నాడతను.

"చూడండీ, నేనున్నానని మీరు మొహమాటపడొద్దు. మీరు చెప్తే నేను మాట్లాడకుండా వుంటాను. ఇంకొక రెండు నిమిషాల్లో సూర్యుడు అస్తమిస్తాడు. మీరేం

ఇది ఎవరి కథ?

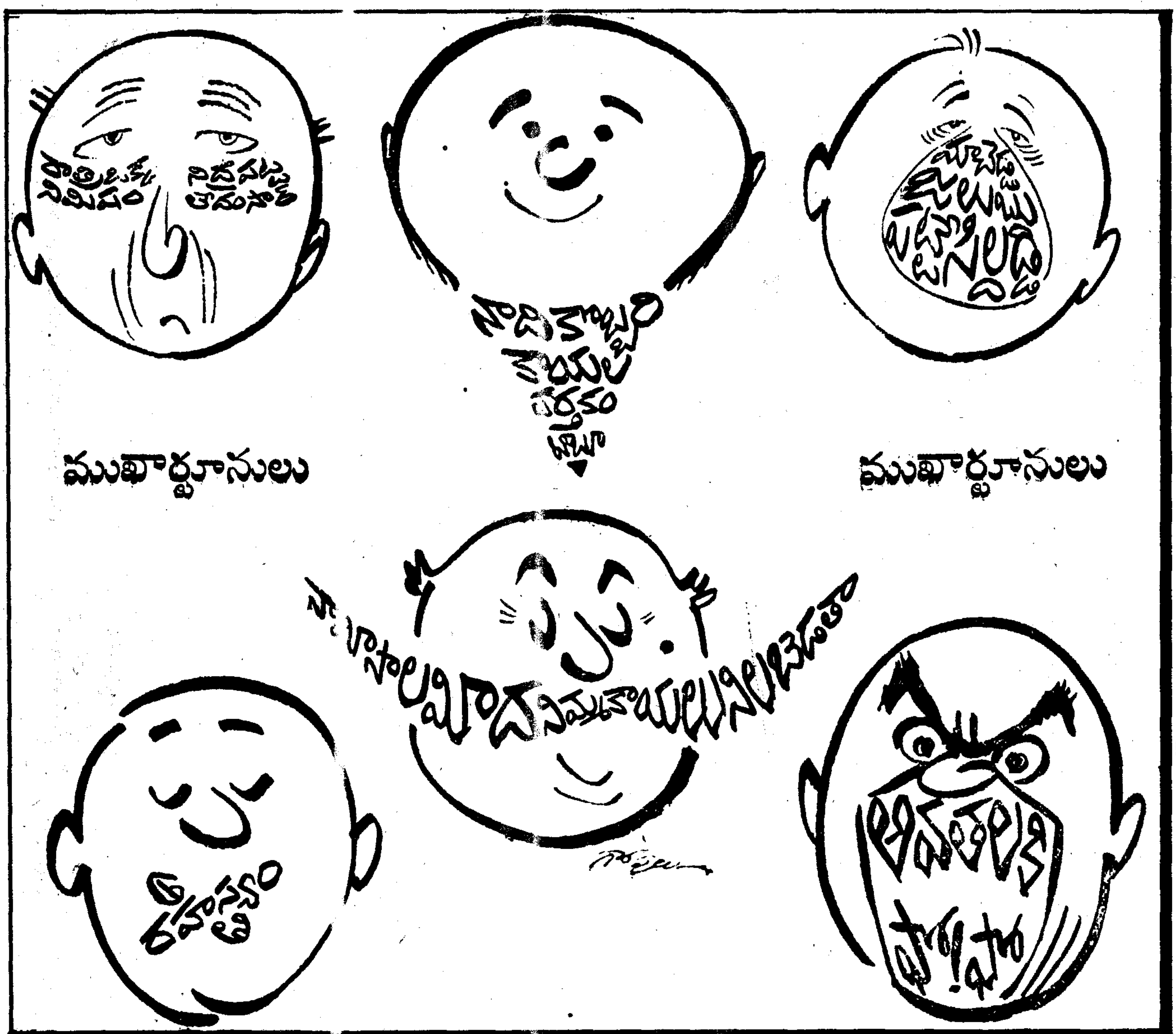

చేసినా సరేకానీ నామీద మాత్రం ం చీ వెయ్యొద్దు".

అతను లేచి నిలబడి చుట్టూ చూశాడు.

ఆమె కూడా నిలబడింది.

"చూడండి...మీరే ఉద్దేశంతో ఇక్కడికి వొచ్చినా నా ప్రాణం రక్షించారు. నాకూ దైవంలోనూ కర్మమీదా నమ్మకముంది. మీరు చెప్పింది నిజం! పాపాలకి ఫలితం అనుభవించి చచ్చిపోతే ఫరవాలేదు. కానీ లేకపోతే ఈ సంశయం వెనువెంట వస్తానే వుంటుంది. అదీకాక, మిమ్మల్ని చూసేక ఎంత దురదృష్టం, ఎంత నికృష్టతా అనుభవించినా మళ్ళీ జీవితంలో మంచిరోజులు వస్తాయన్న నమ్మకం కలిగింది. ాలా ధన్యవాదాలు. పదండి క్రిందకు పోదాం"

అతని కళ్ళనుండి ఒకటో రెండో అశ్రు బిందువులు నెమ్మదిగా కిందకి జారేయి.

ఆమె బరువుగా నిట్టూర్చింది.

పదకొండవ అంతస్తులో రెండు నిమిషాలు ఆగి వాళ్ళిద్దరు లిఫ్టులో కిందకి వచ్చారు.

అప్పుడే ట్రామ్ వస్తూంది. అతను త్వరత్వరగా ఆమెకు నమస్కారం చేసి పరుగెత్తుకెళ్ళి ట్రామ్ ఎక్కి వెళ్ళిపోయాడు. ఆమె తొందరగా పది అడుగులు నడిచి అక్కడ పార్కు చేసివున్న ఒక కారు తలుపు తెరచి లోపల కూర్చుంది. అప్పటికే లోపల వున్న ఆమె భర్త "ఇరవై నిమిషాలనుంచీ చూస్తున్నాను. నా సిగరెట్లు కూడా దగ్గర వుంచుకుని ఏం చేస్తున్నావ్?" అన్నాడు. అతనికి సిగరెట్ ప్యాకెట్ ఇస్తూ బయల్దేర మని డ్రైవర్‌కి చెప్పి "ఒక చిత్రమైన కథ జరిగిందండీ" అని జరిగినదంతా చెప్పడం ప్రారంభించింది.

• • •

అతను బాలీగంజ్‌లో ట్రామ్ దిగగానే ఒక స్నేహితుడు కనుపించాడు. "రా బ్రదర్, కాఫీ యిప్పిస్తాను. ఇందాకా సెక్రటేరియట్ టాప్ ఫ్లోర్‌మీదకి వెడితే ఒక విచిత్రమైన కథ నిజంగా జరిగింది. నీకు చెప్పాలి" అని అతన్ని హోటల్‌కి లాక్కెళ్ళాడు. ●